

[Miljøministeren]

pct. i omregningsmåden. Som eksempel fra rapporten kan nævnes, at biodiversitet er udregnet således: Omkostningerne pr. år ved at drive zoologiske haver, dyreparker, sælarier, plantehaver m.v. er ca. 130 mio. skr. Med en rentesats på 5 pct. kan den samlede miljøgæld for biodiversitet herefter udregnes til 2,6 mia. skr., hvilket er den samlede kapital, der giver 130 mio. skr. i årlig rente med en rentesats på 5 pct.

På de øvrige områder bygger beregningerne på faktiske eller skønnede tal for udledte forureningsmængder, som dels er opgjort i Sverige, dels bygger på internationale skøn over de samlede internationale forureningsmængder, f.eks. udledning af ozongasser, hvorefter Sveriges andel er opgjort forholdsmæssigt ud fra Sveriges befolkningsandel af hele verdens befolkning. De anvendte priser for miljøskader, dvs. omkostningerne til at udbedre miljøskaderne, bygger i nogle tilfælde på faktiske priser, f.eks. ved oprensning af kemikalieforurenede grunde. Ellers anvendes skønnede priser i beregningerne, idet der dog ikke er skønnet over priser på udryddelse af dyre- eller plantearter.

På grundlag af beskrivelser i rapporten er det min vurdering, at de anvendte beregningsforudsætninger og priser indeholder så store personlige antagelser og skøn, at det ikke med rimelig objektiv sikkerhed kan efterprøves af andre, hvorfor den svenske miljøgæld netop er beregnet til 260 mia. skr. F.eks. er opgørelsen af biodiversitet ud fra zoologiske haver m.v., jf. ovenfor, selv af professor Jernelöv omtalt som en »Noas ark-opgørelse«. På baggrund af de omfattende drøftelser om biodiversitet i forbindelse med Riokonferencen kan der nok sættes spørgsmålstejn ved en sådan »Noas ark-afgrænsning« som dækkende biodiversitet. Gennemsnitspriser og, nok så meget, antagelser om priser, der ikke dokumenteres, er vanskelige at bruge for andre. Med andre antagelser, der lige så vel kunne lægges ind, kunne gælden beregnes til 100 mia. skr. eller 500 mia. skr.

Rapporten giver således ikke et bidrag til at løse de store teoretiske og praktiske problemer, der er ved at foretage beregninger over et lands miljøgæld. Før der foreligger veldokumenterede eller alment accepterede beregningsmetoder m.v., synes en opgørelse over Danmarks miljøgæld ikke at være rimelig.

Derimod bør arbejdet med opgørelsen af sa-

tellitregnskaber til nationalregnskabet og dermed opgørelse af naturregnskaber prioriteres for at få et grundlag for at kunne arbejde videre med de nødvendige opgørelser af miljøskader og priser eller omkostningsskøn på et rimelig objektivt grundlag.

Et sådant arbejde med udvidelse af miljøstatistikken foregår i dag i et samarbejde mellem Danmarks Statistik og Miljøministeriet.

Spm. nr. S 1102

Til *finansministeren* (1/9 92) af:

Jes Lunde (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at der kun er kommet en meget begrænset aktivitet ud af de lempelser for kommunerne i adgangen til at lånefinansiere de miljømæssigt meget påtrængende kloakrenoveringer, der blev aftalt sidste år, og hvilke forslag har ministeren i givet fald til at igangsætte øget aktivitet på området?«

Svar (10/9 92):

Finansministeren (Henning Dyremose):

Som et led i aftalen om øgede offentlige investeringer indeholdt finanslovaftalen for 1992 følgende:

»Indenrigsministeren udstrækker i 1992-93 de nuværende låneregler for rensningsanlæg til at omfatte bl.a. kreditforeningslån til investeringer i kloakrenovering og vandledninger i ordinære bolig- og industriområder. Samtidig åbnes mulighed for, at kommuner med en likviditet på under 10 pct. af bruttodrifts- og anlægsudgifterne kan optage lån med en løbetid på op til 10 år til disse formål.«

Indenrigsministeriet har oplyst, at der indtil nu er meddelt dispensation til i alt 29 kommuner til optagelse af lån i 1992 og 1993. Ansøgningerne svarer til et beløb på i alt 138,2 mio. kr. Det betyder, at alle ansøgninger om lån til kloakrenovering er imødekommet.

Låneadgangen skulle være et tilbud til kommunerne i en toårig forsøgsperiode med henblik på at give kommunerne en finansiel mulighed for at fremrykke investeringer i kloakrenovering. I hvilket omfang kommunerne vil gøre brug af låneadgangen, beror selvsagt på beslutninger i den enkelte kommunalbestyrelse.

Vedtagelsen af finansloven for 1992 fandt sted efter vedtagelsen af de kommunale budgetter for 1992. Kommunerne har derfor end-